

hargileh 3^e lusterum

LUSTRUMBOEK

Uitgegeven ter gelegenheid van het

3^e lustrum

van het borrelgenootschap

NARGILEH

5 mei 1975

Heden 5 mei 1961, werd geboren uit
de nevelen van geest en alcohol

Nargileh

Hij borrelt in jeugdige overmoed, heeft
reeds een troebele kijk op het leven
en een frisse tegenzin in de dufheid van
zijn omgeving.

Namens de leden van 't borrelgenoot-
schap Nargileh:

F. Mientjes, dictator
G. Gartz, opperschenker
J. Huizinga, voorproever

Inleiding

Zo om de 5 jaar voelen veel leden en reünisten van het borrelgenootschap Nargileh zich (soms na enige aandrang) geroepen om belangrijke gebeurtenissen van het genootschap hetzij in woord hetzij in beeld vast te leggen.

De lustrumboek-kommissie heeft de opdracht deze geweldige werkstukken samen te voegen in het boek, dat U nu ter hand heeft.

Dit lijkt eenvoudiger dan het is, maar met de hulp van diverse personen en instanties is dit tenslotte mogelijk geworden.

Nu het boek gereed is gekomen en wij terugkijken naar het verrichte werk, willen wij in het bijzonder dank zeggen aan :

- Het Eindhovens Hogeschool Fonds, dat door zijn financiële bijdrage het drukwerk mogelijk maakte,
- De Akademie voor Industriële Vormgeving, die de foto's persklaar maakte,
- Lest best : de secretaresses.

Wij hopen dat het boek voor velen een waardevolle herinnering of een toegang tot het verleden van ons roemrijk borrelgenootschap zal zijn.

de Lustrum Boek Kommissie

Jan Bakker

Ben Scheepmaker

Roel van Wilgenburg

VOORWOORD

Ik hoop dat dit 2e Lustrumboek er één is uit een serie van boeken, die de geschiedenis van Nargileh vast zal leggen zodat de levenswandel van onze vereniging niet verloren gaat. Het bestaansrecht van Nargileh spruit voort uit het feit dat Nargileh is gefundeerd op oude Bokma en het een genootschap is dat nieuwkomers, de wat oudere studenten, de gelegenheid biedt om op plezierige wijze vrienden te maken, ook buiten de eigen studiekring.

Nargileh zal daarom ongetwijfeld nog vele lustra beleven.

Tijdens de viering van het derde lustrum hebben we de bevolking van Eindhoven de mogelijkheid geboden een borrel te drinken, een Turks hapje te eten en een waterpijp te roken. Tevens hebben wij de stad een boom aangeboden.

Voor alle moeite en inspanning dank ik vanaf deze plaats een ieder nogmaals hartelijk, in het bijzonder wethouder Blommestijn, Prof. Mulders en de Firma de Koning, om hun welwillende medewerking bij het planten van de boom.

Voorts dank aan de heer Bokma, zonder wiens geestrijk vocht het feest onmogelijk een succes had kunnen zijn.

Wat Nargileh betreft, wil ik de leden en harem, speciaal de commissieleden, bedanken voor de inzet die is getoond.

Hopend dat de boom goed zal groeien, wij nog vele malen onze Lustrumgasten mogen begroeten en het volgende een nog uitbundiger feest zal zijn, teken ik met de volgende woorden,

Mijne Heren, tot straks !

Herman Bessels,
- Lustrumdiktator 1975 -

BREVONA LUCONA ONTHULT:

BRekelmans, de VOgel en NAuts, de LUstrum COMmissie NArgileh dus, vindt het nodig iedereen, die in een commissie zat, te bedanken voor het vele, belangeloze, werk dat zij hebben verzet tot het welslagen van het derde lustrum. Iederéén zat in een commissie, wij bedanken dus ook iedereen, en dat doen wij natuurlijk in de vorm van een promesse:

Hierbij beloven wij, wij Brevona Lucona, in overweging nemende dat

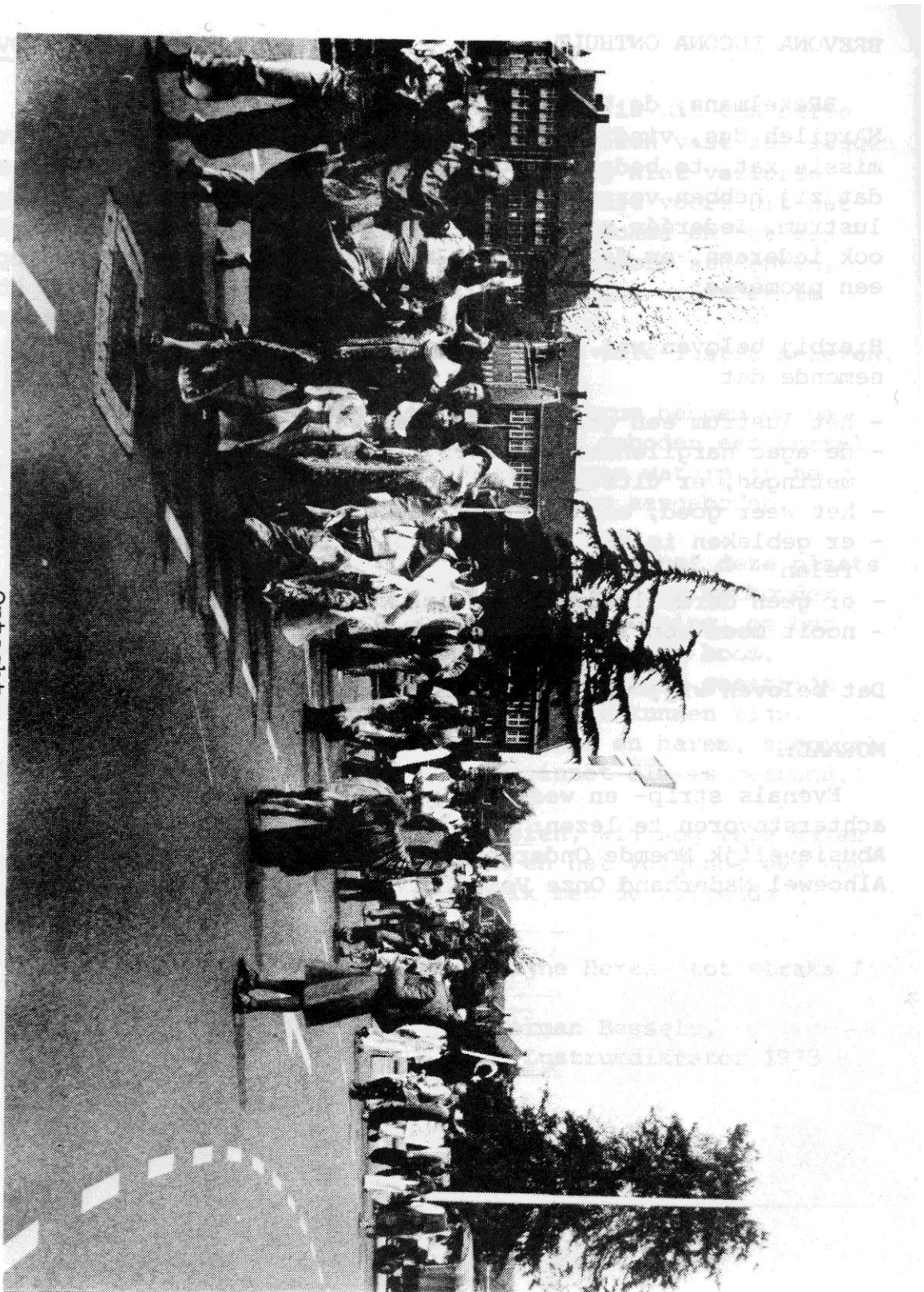
- het lustrum een grandioos succes was
- de agac nargilehanac, hoewel kleiner dan de beloofde afmetingen, er uitstekend bijstaat
- het weer goed, en de meeste ezels wèl willen lopen
- er gebleken is dat er genoeg potentiële lucona's borrelen
- er geen derde lustrum meer zal komen
- nooit meer een lustrum te zullen organiseren.

Dat beloven wij, wij Brevona Lucona.

MORAAL:

Evenals strip- en weekbladen dient U Brevona Lucona achterstevoren te lezen:
Abusievelijk Noemde Ondergetekende Commissie U Leken
Alhoewel Naderhand Onze Verwachtingen Erg Redelijk Bleken.

ANOCUL ANOVERB.

Optocht.

DE DIKTATORIALE REDE BIJ HET AANBIEDEN EN PLANTEN VAN DE BOOM.

Wethouder Blommestijn, Professor Mulders,
Mevrouw Blommestijn, dames en heren, geachte aanwezigen,
lief plebs,

Wij, het Borrelgenootschap Nargileh, hebben gemeend om het 3e lustrum niet onopgemerkt voorbij te laten gaan aan de bevolking van de stad Eindhoven.

Dit, omdat wij de band met de bevolking willen versterken en omdat wij de bevolking willen bedanken voor al datgene, wat zij tot nu toe voor ons heeft gedaan. Wij hebben gemeend dit het beste tot uiting te kunnen brengen door de bevolking iets aan te bieden. In welke vorm dat zou moeten geschieden was in eerste instantie erg onduidelijk i.v.m. vroegere ervaringen.

Een aantal jaren geleden tijdens de bouw en de in gebruikstelling van het Dommeltunneltje, hebben wij gemeend dat wij ook dat niet ongemerkt voorbij konden laten gaan. Dit, omdat dit tunneltje de navelstreng was tussen de T.H. en de rest van de stad, die ten zuiden van de spoorlijn ligt.

Tijdens het heien van de laatste paal is toen een bokmafles mee geheid, zodat de tunnel in ieder geval op Bokma is gefundeerd, waardoor het beschermd is tegen verzakkingen. Het tunneltje is tijdens de opening "Nargileh Waterpijp" gedoopt om zodoende aan te geven wat deze tunnel voor ons betekent.

Van dit alles is de gemeente toen akte gedaan in de hoop dat aan de tunnel ook door de gemeente deze naam zou worden toegediend. Helaas, wat is geschied, al de moeite om een paal + hele bokmafles in te heien en het tunneltje "Nargileh-Waterpijp" te dopen, werd verkeerd begrepen. Op de plaatsen waar wij het bordje hadden verwacht met de naam, hangt nu een bordje "Doorrijhoogte 2.35 m", en dat is zeker niet onze bedoeling geweest.

Om zo'n verwarring voor de 2e maal te voorkomen, hebben wij na enige speurwerk gemeend nu een stoffelijk blijk van waardering aan te moeten bieden en wel een zoethout boom, althans het idee werd geopperd om dit te doen en wel om de volgende redenen.

De regio Eindhoven kampt met 2 problemen, ten eerste een toename van de werkeloosheid, zowel onder handarbeiders, als onder academici en een toenemende bedrijvigheid in wat men

noemt klandistiene alkoholstokerijen.

Om nu deze problemen in een klap op te lossen hadden wij de volgende ideeën: als de gemeente Eindhoven voor grote hoeveelheden zoethout, een grondstof voor de bereiding van jenever, zorgt, de werkelozen arbeid en kennis leveren, en het illegaal alkoholstoken gelegaliseerd wordt, dan zijn in de regio Eindhoven in een klap een paar fikse problemen opgelost en heeft de gemeente er met weinig kosten een bloeiende industrie bij. Helaas werd dit voorstel afgestemd, omdat wij onze ere-voorproever, de heer P. Bokma, geen onnodige concurrentie aan willen doen en om te voorkomen dat er een leegloop hier aan de overzijde van de weg ontstaat (in het gemeentehuis), omdat er ambtenaren zijn, die voor zichzelf willen beginnen.

Na veel discussie, waarbij de diepte van de glazen en de hoeveelheid alkohol de diepgang van het overleg bepalen, werd besloten om een "AGAC NARGILEGANAC" aan te bieden. De bevolking van Eindhoven heeft nogal behoefte aan dit soort bomen, gezien de handel en wandel van het bomenbestand.

Om gelijktijdig de band van de T.H. met de stad Eindhoven te versterken, menen wij deze boom te moeten overdragen aan Prof. Mulders met het verzoek of hij deze plataan aan de bevolking van Eindhoven, in de persoon van Wethouder Blommestijn, wil aanbieden.

Professor Mulders bij deze draag ik deze boom aan U over.

Mijne Dames en Heren, vriendelijk dank voor Uw aandacht.

Na afloop hiervan heeft Professor Mulders nog een korte toespraak gehouden waarbij hij wees op de waarde van dit soort activiteiten, de relatie T.H.-stad, en de waarde van het studentenleven, waarna de aanbieding aan de heer Blommestijn volgde.

Namens de bevolking heeft de wethouder deze in ontvangst genomen en als dank ons borrelgenootschap een fles met Turkse Jenever aangeboden. Ondertussen voorzag mevrouw Blommestijn de haremdames van Turks Fruit.

Hierna volgde de planting, nadat eerst in de kuil een fles Bokma was geworpen. De fles bevatte natuurlijk een document met de gepaste tekst. De eerste spade werd geworpen door de wethouder, waarna alle aanwezigen dit voorbeeld volgden.

Naast de boom werd een bordje aangebracht, waarop dit alles zeer kort vermeld stond.

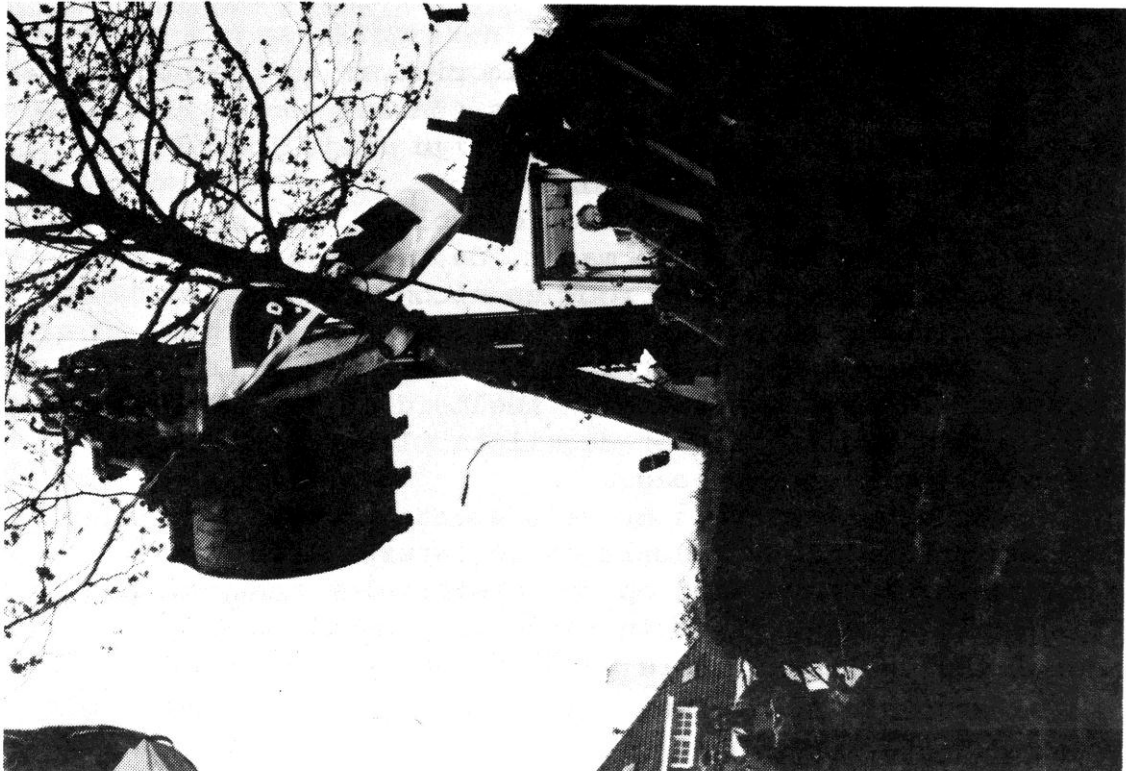
Dit bordje heeft er slechts kort gestaan, is gelukkig terugbezorgd en later steviger aangebracht.

Ter viering van dit alles vond een manifestatie plaats in het Koetshuis, waar de wethouder nog een poging deed de Lustrumkruik te ontvreemden, hiertoe aangezet door enkele Nargilehanen en het overbekende geestrijk vocht.

Gelukkig wist de diktator ook hier weer tijdig in te grijpen.

Heden, zaterdag
de 10^e mei 1975
om 15.30 uur is
deze boom aange-
boden door het
Eindhoven's
studenten-
borrelgenootschap
"Margileh"
aan de stad
Eindhoven.
Deze Alac
Margileganac
werd namens
Margileh door
Prof. dr. C. E. Mulders
overgedragen aan
de wethouder
van Publieke Werken
J. G. A. L. Blommesteijn.
Dat hij snel
moede groeien.

Het vijfde (en eerste lustrum) diktatorium 1964-1965.

Diktator	N.S.M. van Oyen
Opperschenker	M.M. van Kessel
Voorproever	P. Verberne

Het was in de herfst van 1964, dat het vierde diktatorium geheel was opgesleten en uit het puin, ontstaan tijdens een hevige strijd, kwam bovengenoemd trio, zonder alle kleren gescheurd te hebben, te voorschijn.

Ondanks de vele samenzweringen en aanhoudende subversieve activiteiten, die het Nargilehaanse volk van toen verdeelden, regeerde dit diktatorium met vaste hand.

Weliswaar was het optreden van onze voorproever zo nu en dan enigszins uitdagend, het is echter nog steeds niet geheel opgehelderd of dit de oorzaak was van de onstuitbare drang van enige Nargilehanen (M.Swart en J.Huizinga, om slechts enkele voorbeelden te noemen !) om toch al verhitte discussies met enige sterke armen kracht bij te zetten.

In deze sfeer heeft het diktatorium af en toe een zware waterpijp gerookt en het is zelfs éénmaal voorgekomen, dat het bloed van onze opperschenker zijn vrije loop zocht.

Het was ook in deze periode dat bleek, dat het symbool van de Nargilehaanse macht, de Oerkruik, waarschijnlijk door de nevelen van rook en alcohol, enige brosheid was gaan vertonen.

Dit kwam aan het licht toen de Kruik met een, naar achteraf bleek, ontoelaatbare snelheid op een nogal hard voorwerp (Nargilehaan met degelijke plaat voor zijn hoofd ?) te pletter sloeg.

De scherven, waarvan er vele spontaan waren ontstaan, werden zorgvuldig verzameld en in latere jaren werden stukjes ervan bevestigd op de versierselen behorend bij de "Naschalm Jekssap", waarin reeds vele prominente Nargilehanen wegens grote verdiensten werden benoemd.

De grootste scherf werd aangebracht op de nieuwe Kruik

en het is vanzelfsprekend, dat aan een Diktatorium dan slechts het bijpassende gezag kan worden toegekend, in- dien dit Diktatorium in het bezit is van een Kruik versierd met de overblijfselen van de Oerkruik.

In hoeverre het huidige Diktatorium aan deze voorwaarde voldoet, zal door de "Raad der Ouderen" dan ook zeker moeten worden nagegaan.

Rest ons nog enige van de vele hoogtepunten uit onze regeringsperiode te memoreren.

De meeste hoogtepunten staan uiteraard in verband met de bevruchtende werking, die de Nargilehanen hadden op hun direkte omgeving: de onvolprezen harem.

In die tijd groeide de harem als nooit tevoren, niet alléén in kwantiteit, maar zeker ook in kwaliteit en het Diktatorium was druk, doch zeer aangenaam bezet, met het uitreiken van kameelzadels tot in de verste uithoeken van het land.

De Nysische Hoogten werden spontaan bereikt tijdens het Eerste Lustrum, dat werd gevierd op een daarvoor feestelijk aangekleed pleziervaarttuig varende op de Gelderse Rijn. (We mogen van geluk spreken, dat er niemand is verdronken na al het drinken van het kostelijk nat !)

Het vijfde Diktatorium spreekt tenslotte de hoop uit, dat ook het derde Lustrum op waardige Nargilehaanse wijze gevierd zal worden.

De Bokma, samen met het machtige harem, zullen zeker in staat zijn de Nargilehanen weer eens uit hun dagelijkse beslommeringen te halen en hen te storten in een ouderwets feestgedruis.

Harmelen, februari 1975.

Eindhoven, 8 april 1975

Bokmadruftige efendi,

Geheel naar onze (mathematische) verwachting zijn de
aanmeldingen voor de expeditie d.d. dinsdag 15 april
naar de bronterm van het vita Nargileh, om de Bokma
spiritera geboren te zien worden, talrijk geweest.
De inspectie uwer expeditie-uitrusting zal plaats-
vinden om 8.30 in de stationshal, stadszijde, alwaar
een ieder een persoonlijk offer - stoffelijk inhou-
dende pecunia ten bedrage van 14 florijnen - dient
te brengen om de goden gunstig te stemmen en waarna
de karavaan zich, onderwerpend aan het lot, bepaald
door de reisgenoten i.c. de N.S., noordwaarts zal
vertrekken.

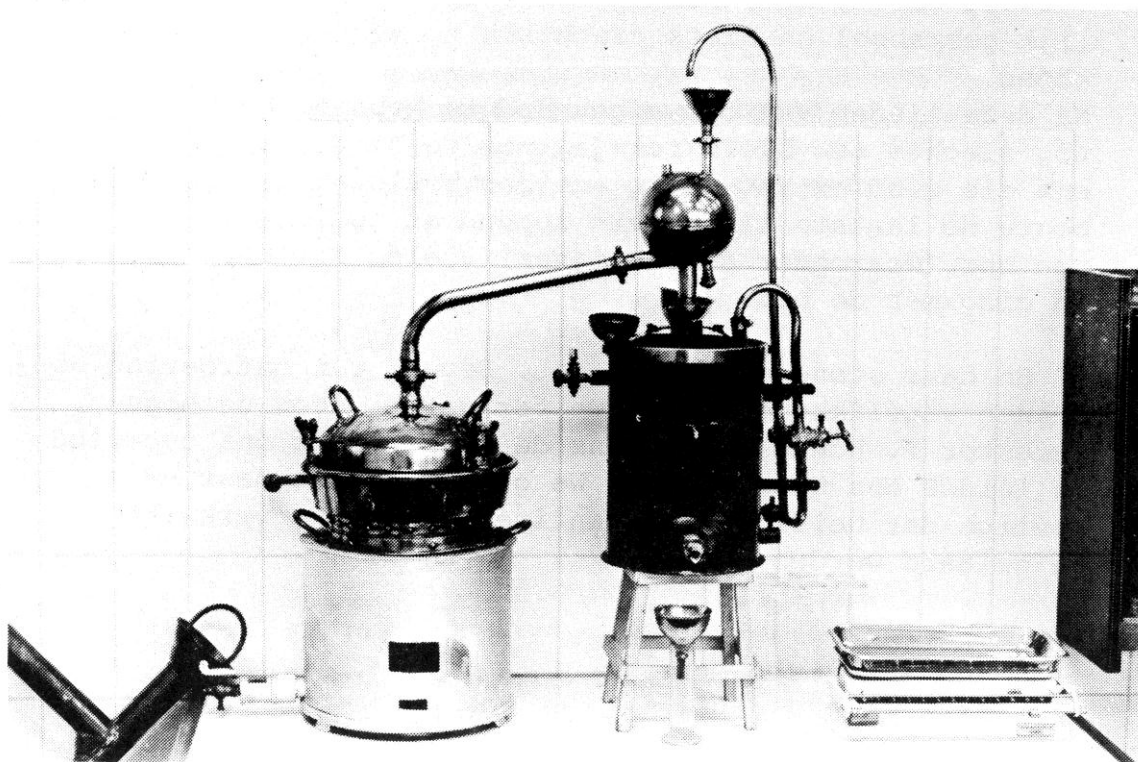
Na aankomst in de oase van de heer P.B. te L. zal
diens spreekwoordelijke gastvrijheid borg staan voor
het stillen van de honger der pelgrims. Vervolgens
is het grote moment aangebroken: het aanschouwen van
de creatie van ons aller nektar.

Na het één en ander bevredigend ondergaan te hebben,
zal de karavaan omstreeks 9 uur 's avonds in het
vertrekpunt ontbonden worden.

In Bokma we trust,
Bec '75
Jan H.,
Albert M.,
Henk S.

Voor Huize Bokma.

De Bokmama.

EEN PELGRIMAGE

Eindelijk was het dan zover, vandaag gingen we naar de bron van ons levenswater. Die dag liep ik vroeg naar het station, alwaar reeds andere pelgrims te zien waren. Ieder had een verheugde, doch ook gespannen uitdrukking op het gelaat. Wat zouden we vandaag beleven?! Nadat ook de laatste deelnemers zich bij ons gevoegd hadden gingen we op reis.

Tijdens het begin van deze reis bleek dat vele pelgrims de voorafgaande nacht wakend doorgebracht hadden, waarschijnlijk om zich goed voor te bereiden. Eén pelgrim viel op doordat hij bleef lezen in een heilig boek (Adriaan en Olivier) en daaruit steeds een korte spreuk declameerde. Dit en de koffie die te verkrijgen was had tot effect dat de meesten na verloop van tijd wat meer interesse voor de omgeving gingen vertonen.

En daar was Leeuwarden. We kregen het gevoel dat we ver weg waren, daar sommige inwoners in een onbegrijpelijk gebrabbel ons iets trachtten te zeggen of te verkopen.

Na deze lieden van ons afgeschud te hebben, hadden we nog slechts een klein reisje voor de boeg. Sommige van ons die zich extra zondig voelden besloten als vorm van boete de laatste kilometers lopend af te leggen. De rest van ons (waaronder de schrijver) voelde dit bezwaar niet en ging met de bus.

En daar stond de tempel dan. Bevend van ontroering en tranen wegslikkend vielen we ter aarde, doch de hogepriester P. Bokma reikte ons de hand, hielp ons overeind en leidde ons naar binnen. We gingen direkt naar het heilige der heiligen (de kantine) alwaar we verkwikt en gelaafd werden.

Hierna bezochten we de produktie-afdeling van de tempel, we zagen hier hoe priesters badend in het levenswater, hetzelfde water in flessen doen. In een ander gedeelte waren priesters achter grote vaten de samenstelling aan het regelen onder het prevelen van heilige formules. We gingen weer naar het heilige der heiligen om het eindresultaat eens uitvoerig te testen. Maar helaas, na enige uren van geluk kwam er een ander uur, nl. het uur van vertrek. We namen afscheid van de gastvrije hogepriester en gingen op pad, onder het aanheffen van een liturgisch gezang.

We hadden het gevoel dat we rein waren van lichaam en geest, dit bleek een dorstig gevoel te zijn. Gelukkig had de teruggaande trein hierop gerekend en had een ruime hoeveelheid bier ingeslagen. Bij Utrecht aangekomen splitste zich de groep in twee, één groep wilde thuis meteen verslag gaan uitbrengen, de andere had honger. Schrijver dezes sloot zich aan bij de hongerenden, waarna een chinees uitgebreid op zijn culinaire gaven getest werd.

Op dit punt aangekomen vertoont het geheugen van de schrijver een verrassende achteruitgang. Enfin, de volgende dag werd geconstateerd dat iedereen veilig thuis was, dus de dag eindigde waarschijnlijk zeer aangenaam.

H.S.

HANDLEIDING VOOR EEN LUSTRUM

Omdat het volgende lustrum weer naderbij komt volgen hier enkele frappante merkwaardigheden die ons opgevallen zijn bij het organiseren van zo'n lustrum.

Bij het kriecken van het jaar stelt men een voorlustrum-commissie in. Zij komt dan met het voorstel om een cabaret in de schouwburg uit te laten voeren (en even te laten schrijven) door de Nargilehanen. Nadat dit gekraakt is komt er dan een voorlopig programma. Dit moeten zij zelf in elkaar draaien omdat iedereen ervan uitgaat dat deze commissie niet overbelast mag worden door te vele suggesties.

Om dit programma financieel rond te krijgen wordt een begroting gemaakt. Het gapende tekort dacht men aan te vullen uit het bedrijfsleven. Papier noch secretaressen werden gespaard. Gezien de reacties mocht aangenomen worden dat de meeste bedrijven hetzelfde subsidie-aanvraag-afwijsbureau ingeschakeld hadden.

Wanneer 2% (1 bedrijf) positief gereageerd had, zou direkt een gratis borrel van de te verwachte overschotten gehouden worden.

Bij gebrek aan subsidie's (behalve voor dit boek en de spiritualiën van Bokma) schoten de commissies als paddestoelen uit de grond. Hun belangrijkste taak bestond in eerste instantie erin om contact op te nemen met elkaar.

Het geheel kwam dus moeilijk op gang ondanks de wekelijkse promessen door ons ingediend. Wij gaan er niet van uit dat dit komt door het subtiele ad-remme tegenspel van het diktatorium. Daarvoor begrijpen wij te weinig.

Resultaat: nieuwe begroting.

Op de maandagse vergaderingen waar of niemand of iedereen (3 keer gebeurd) aanwezig was, kristalliseerden de plannen uit. Wat de representatie betrof werden er reizen ondernomen, waarbij we o.a. stuitten op het Heezerenbosch (wat een succes bleek) en in Utrecht een zanger, wat voorkomen had kunnen worden als de desbetreffende commissie eerder de betere Turkse band gekont(r)akteerd had. Nieuwe begroting.

Op de vaak rumoerige vergaderingen hoefde slechts het woord "alternatief wereldkampioen" te vallen of iedereen bekeek met grote belangstelling het behang, nipte aan zijn borrel en zuchtte met gepaste ernst. Wel kwam het vendelzwaaien, de haringkar en het draaiorgel uit de verf; op het lustrum echter niet. Nieuwe begroting.

Hoopvol keken wij verder uit naar het positieve antwoord van Farce Majeur, dat tenslotte ook het voornoemde bureau geadviseerd had. Besloten werd om de tentoonstelling nog grootser op te zetten. De begroting werd aangepast.

Toen kwam het moment dat een week voor het lustrum de definitieve begroting voorlopig werd opgesteld. Dit was het algemene sein om na de algemene vergadering te beginnen. In een week tijd kwam het lustrum van de grond. De grote slaaptent 3 dagen voor het lustrum, de boom werd 1½ uur voor de optocht gevonden, er was plotseling een geluidswagen enz. Tot ieders verbazing stond er vrijdagavond toch een kraampje met waterpijpen op de markt. In vele huizen hoorde men tot diep in de nacht het monotone getik van een naaimachine. Zelfs de zaken die niet gearangeerd konden worden bleken een succes, zoals het juist te laat komen van de bokma bij de boom en de (gelukkige) afwezigheid van een kapel bij de onvergetelijke wandeling naar het Heezerenbosch.

Om vragen van schapentellers te voorkomen: er waren schapen. De kudde was zo groot dat diverse tenten een blijvende herinnering was, ook het tentoonstellingsmateriaal dat zogenaamd de eerste week na het lustrum opgehaald zou worden. Er is nog ! De begroting wordt dus weer aangepast.

Tenslotte de MORAAAL:

Mocht bij toekomstige organiseerders bij het organiseren van lustrale activiteiten de moed in de schoenen zinken door zogenaamde apatie bij ingestelde commissies dan heeft dit lustrum in elk geval bewezen dat zij wel degelijk werken en fantastisch ook !!

BreVoNa LuCoNa

Weledelgeborrelde lezer,

Het gebeurt niet vaak dat een diktator zijn wijsheden op papier zet, om die te verkondigen heeft hij immers geen papier nodig. Toch is een enkele terugblik op enkele van de zeer vele noten op de zang van de diktator wel eens goed, hoe vergeetachtig is het plebs immers !

Het was 27 november 1971 (Dommelse tijdrekening) toen de diktator de sage van Henonius de visser en zijn vrouw Theatrale verhaalde. Een droef verhaal, dat zich afspeelde aan het Tuzmeer in Turkije. Echter wat een blij einde toen zij beide in de boot zaten. Hieruit volgde onomstotelijk het belang van het zeilen voor de plebejer en zijn geluk. De diktator gaf toen vaak het voorbeeld op de Nysische wateren*, waar nog altijd het schallen van de liederenboek liederen klinkt.

Dat Nargileh het zeilen nog niet zo onder de knie heeft als Henonius en de zijnen, bleek wel op 8 april 1972 toen de Nargilehaanse wind zich zo van zijn goede kant liet zien dat de schippers niet dorsten uit te varen, nu ja, het Muider-slot was er goed voor. Op 9 april dorst Frans Eisenlöffel de afvaart en zijn we eende-eieren gaan eten op het eiland van "pip". Enfin, plebejer vergeet de sage niet, en houdt (de) (het) zeilen hoog .

Dat de diktator niet alleen het geestelijke welzijn van zijn plebs behartigt maar ook het stoffelijke niet vergeet, getuige bijv. het epos dat hij hield over de keuze van de juiste favoriete haremdame en het gebrek aan eunigs. En is de kwaliteit van de kamelenzadelen niet enorm verbeterd sinds de diktator het plebs verduidelijkte aan welke eisen die dingen moeten voldoen. Doppen die niet meer los gaan zitten (geplukt bij volle maan). Vleugelmoeren (Vleugels, gemoerd van het juiste vogeltje) en veters van zeeslang om zo maar even door te gaan.

Dat de diktator niet alleen wijs is maar ook almachtig bleek begin december, toen een aantal afvallige plebejers onder leiding van de een of andere lange slungel revolutie begonnen te roepen en malle tekeningetjes omhoog hielden.

Dat deze beweging met groot vertoon van macht door het

Diktatorium met de Nysische grond werd gelijk gemaakt
zal een ieder nog heugen.

Een week later moet er iets mis gegaan zijn, de diktator
had zijn kruik even neergezet om z'n neus even te snuiten.
Plots werd het mistig om hem heen, een diep gedruis

Diktatorium 1972

Thijs Engels	: Diktator
Louis Boomars	: Opperschenker
Joop v.d. Leeuw	: Voorproever

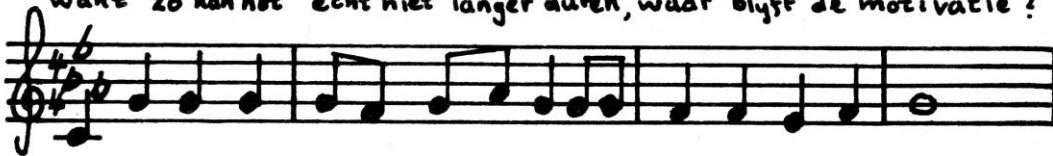
* IJsselmeer, Friese wateren.

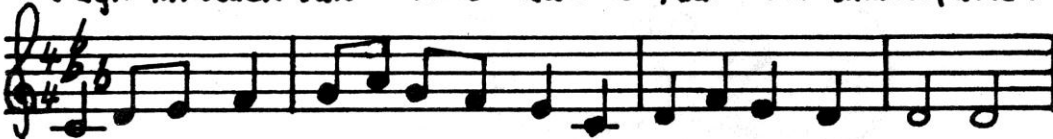
Het lied van de harem.

Wij zijn van die echte haremdames de trots van Nargi leh-e
Bokma drinken is ons echt onwaardig ze mogen't van ons houwen
Die plichten zijn bij't zeilen essentieel, geen vrouw die dat verkeerd ziet
Want zo kan het echt niet langer duren, waar blijft de motivatie?

wij zijn vroeslyk lief en zacht entederen altijd erg gedwee.
dat mannen borrel-wur is wel rechtvaardig, wij zijn maar harem vrouwen!
koken, zingen, niets is ons teveel want zeilen kunnen we toch niet!
't zijn invloeden van westerse kulturen, dat heet emancipatie!

Eens per week zijn wij een uurtje vrij dat is op vrijdag middag,
koken, vaat en mannen amuseren dat zijn de harem plichten
We waren eigen lyk steeds min of meer met dit bestaan tevreden, maar
Van nu af aan zijn wij niet volgzzaam meer en day en nacht beschikbaar

t'Sultanaat is dan ontzettend blij dan is het Bokma-biddag!
Nou iets anders gaan wij niet proberen, dat zou't systeem ontwrichten!
eens komt dan de allerlaatste keer, wij krijgen lossere zeden!
Wij maken zelf wel uit wat en wanneer, het is maar een keer vrouwenjaar!

Kabaret op het feest .men is, dan

Melodie: Lili Marlene

Op de vrijdagavond, zo om een uur of zes
Gaan we richting Nysa, dan ruiken we de fles
We gaan als altijd recht door zee
Wie gaat er mee, met Nargileh
Wie lust er nog een borrel
Ik lust er nog wel twee

En op ons derde lustrum, het is nog niet voorbij
Wordt ik ultra-Nysisch, geloof dat maar van mij
Wij gaan als altijd recht door zee
Wie gaat er mee, met Nargileh
Wie lust er nog een borrel
Ik lust er nog wel twee

Je voudrais bien savoir quel est le cretin
qui a mis du savon dans mon Narghilé .

Hoe NARGILEH aan zijn naam kwam.

Het Borrelgenootschap viert zijn 3e lustrum.

Er is een receptie.

Ik ben daarheen gegaan en heb natuurlijk de bekende attributen als kruik, waterpijp en boek aangetroffen. Oude bekenden, die evenveel oude herinneringen oproepen. De kruik wordt vastgehouden door een jongeman, die waarschijnlijk toch wel oud genoeg is om lid te zijn van NARGILEH en die mij, als ik hem een hand geef en mijn naam noem, wazig aankijkt, alsof hij denkt: "Moet ik deze man kennen? Is dit misschien de vertegenwoordiger van Stella Artois? Of zou het een oud lid kunnen zijn?" Als je zo'n reactie ziet, beseft je dat NARGILEH er slecht aan toe is. Je staat dan wel vermeld in het boek en zelfs op de meest recente adreslijst van reünisten, maar de tijd dat de dictator alle namen kende is kennelijk voorbij.

En als je dan even verder praat en merkt dat hij niet eens weet hoe NARGILEH aan zijn naam gekomen is, dan beseft je dat het zeer slecht gesteld is met NARGILEH. Om nu te voorkomen dat deze situatie alleen nog maar verslechtert, laat ik hieronder nog een horen hoe NARGILEH aan zijn naam kwam.

Het was in de tijd dat enkele, toen nog jonge, lui zich te oud voelden om aan kinderachtigheden, als een Eindhovens Studenten Corps en dergelijke mee te doen.

Zij wilden gewoon een keer per week bij elkaar komen, een borreltje drinken en plezier hebben.

Dat deden ze dus.

Ze kwamen één keer per week bij elkaar, dronken meer dan een borreltje en hadden plezier.

Tijdens de wekelijkse samenkomsten werd er, behalve gelachen, ook veel gepraat.

Er ontstonden vriendschappen en vele initiatieven.

Een aantal van die initiatieven mondden zelfs uit in nieuwe verenigingen. Er werden toespraken gehouden over allerlei onderwerpen met evenzoveel kritische opmerkingen, er werden films vertoond, er werden etentjes georganiseerd en er werd vooral veel gelachen.

Het was de tijd dat Dijk nog gelijk had, dat de mannen nog in het bos liepen, dat Karel Jansson nog een fabriek had en ga zo maar door.

Op een van de bijeenkomsten viel het woord waterpijp.

Nu had ik een kennis, die net zo'n ding uit Karatschi had meegebracht. Aangezien hij niet veel geld had, was het de goedkoopste uitvoering, maar het was een waterpijp.

Het ding bestond uit een aardewerken pot, een porceleinen kop en in plaats van een slang, was er een stuk bamboe ingestoken.

Het is begrijpelijk, dat de afdichtingen niet overal even goed waren en daarom was er nogal wat zuigkracht vereist om het ding brandende te houden.

Om een beetje tabaksrook binnen te krijgen, was het absoluut noodzakelijk om de door het water gezogen lucht direkt in de longen te trekken.

Daar kwam nog bij dat in de kop geen roostertje zat, maar een steen, en dat de kwaliteit van de tabak niet te best was. Al met al waren er nogal wat omstandigheden die het rookgenot in de weg stonden.

Desondanks moest en zou iedereen toch een keer die waterpijp roken. Ondanks hoestbuien en voor sommigen zelfs misselijkheid, is bij velen toch een goede herinnering aan die eerste waterpijp blijven hangen. Misschien ook wel omdat je er zo goed een harem - en wat dies meer zij - bij kunt denken.

En toen dan een naam gekozen moest worden voor het Borrelgenootschap, is de herinnering van de waterpijp uitgemond in de naam NARGILEH, voor een vereniging zonder pretenties, maar met kennelijk zoveel levensvatbaarheid, dat het 3e lustrum reeds gevierd is en er zeer waarschijnlijk nog meerdere zullen volgen.

E.A.M. de Tollenaer

Geruststellende woorden tot een adspirant.

DE NV DIKTATORIUM

Ja, daar stond het dan eindelijk; de Nieuwe Verschijningsvorm; oftewel het diktatorium dat een sluitende verklaring kon geven van de jaarlijkse fysieke transformatie.

Met de revolutie had het diktatorium niet al haar kruid verschoten. Er werd voor het eerst geklootschiet alhoewel er klote geschoten werd. De kloten werden nadien zo populair, dat het schier onmogelijk werd om ze alle drie op een rijtje terug te krijgen. Minder enthousiast was men over het idee om te gaan bokkeschieten. Zelfs het fokkeschieten vond geen genade in de ogen van het verwende plebs, alhoewel de diktator demonstreerde hoe een tjalkmast omvergeduwd dient te worden met een enkel voetje (geen wit voetje doch later een blauwachtig groen). Dit voetje wilden wel een aantal adspiranten halen door een dropping te organiseren.

Met lampionnetjes vermomd, zijn een aantal mensen er toch in geslaagd om een nat voetje te halen door de verstopte bokmaflessen op te sporen.

Deze waren helaas niet te vinden in N.S. (nieuwe sauna), maar wel werd er de basis gelegd om de harem daar toch te laten zoeken. In deze hitte rijpten ook de bouwplannen van J. Hofsté. Zijn noeste arbeid, minzaam toegestaan op de diktatoriale tafel, leidde uiteindelijk niet tot het gewenste effect (een nieuwe NV) maar wel tot een promesboek. Dit kreeg terstond een andere bestemming, namelijk het voorrecht om hierin de schijnbaar belangrijke voorstellen en gebeurtenissen van de wekelijkse borrel in op te nemen.

Ondanks sommige zogenaamde vernieuwingen kijken ondergetekenden toch met een weemoedige glimlach rond de mondopening terug op een jaar, waar de traditie van Nargileh geen geweld aangedaan werd.

We sluiten echter niet met de veel voorkomende uitdrukking dat dit het enige echte diktatorium was. Goede bokma behoeft immers geen krans.

Diktators verscheiden, Harems vergaan,
desondanks blijft Nargileh bestaan.

(oud NV gezegde)

Diktator : Harry Brekelmans
Voorproever : Roel v. Wilgenburg
Opperschenker : Ed van Dam

Receptie.

Optocht.

Impressies van een lustrum.

"Oh kijk 's , een ezel" wordt er geroepen. Je draait je om en te laat besef je, dat men het beest naast je bedoelt. Zo worden ezels getransporteerd, dwars door de stad, naar de A.O.R., alwaar hen een groene grazige weide en de vervoerders een grote grijnzende borrel wacht. Naast de borrel is er dan nog een handdruk van de diktator met een ongelooflijke grijns op zijn snuit, een vrolijke samenzang en het weerzien van reeds lang vergeten bekenden.

Na dit korte oponthoud volgt de grote metamorfose. De eens zo rustige ezels zijn veranderd in wilde, trappende en bijtende bestieën. De mensen, in hun vreemde gewaden, roepen herinneringen op aan een twintigtal oosterse landen. Voorafgegaan door een tweetal milieuvervuilers met opzit, een driemanschap, en een luidruchtige bierwagen volgt een zingende springende en uitermate vrolijke troep mensen. Op hun tocht door de stad oogstten zij veel bijval, zoals één boom (maar wat voor een!) Applaus, verbastering en verbijzing en een heuze opstopping.

Helaas, enige toeschouwers zijn zo verbaasd, dat zij vergeten te handelen en te denken. Maar edoch ook zonder hen was het succes compleet.

"Aan de oever van de Dommel" weerklonk toen ons aller Agac Nargileganac de vettige zandgronden langs deez' bekende stroom aanschouwde. Helaas ontbrak hierbij enig levenswater, maar zoals het spreekwoord zegt: "Wat sterk is groeit snel" zo zal ook onze jongste spruit groeien. De volgende gedesorganiseerde aftocht naar het Koetshuis, het op een centimeter na missen van een wereldkampioenschap, een te overdreven ijver bij het verwerven van een tweede uitzet, het naar binnen proppen van allerlei kleine liflafjes, die de uitdrukking ontlokten: "Zo zoet heb ik het nog nooit gegeten", dit alles droeg bij tot een stijgende stemming uitmondend in een benevelend denken en drinkvermogen des schrijvers.

Dankzij de goede zorgen van Fam. Spoor en anderen was schrijver dezes weer in optimale konditie om een uiteengeslagen, vrolijke, langgerekte, uitgelaten, bijna verdwaalde en verloren gewaande massa wandelaars te ontvangen.

Het dient gezegd: De aanval op het (navolgende) diner was zo grandioos in scène gezet dat men vol lof was over de regisseur, de kok en de mede-eters. Maar ook hier een tweetal schoonheidsfoutjes; nl. een iets te oude wijn en het ontbreken van kleurpotloden om zodoende de spijskaart wat op te vrolijken.

De volgende tafeldialoog - handelende over een eenvoudige breuk als vermogen/aanwas bracht ons aangenaam gekout waarbij velen wegdroomden.

Het aansluitende bal costumé, of consumé zoals velen plachten te drinken, bracht ons enige kleine kunstige juweeltjes van vaderlandse dichtkunst, waarbij de aanwezigen de stembanden roerden en/of smeerden en hun handen klapten.

Velen bleven hierna bereid om hun broze botten in de waagschaal te stellen door het uitvoeren van enige, al dan niet op de maat van de muzen en niet altijd even perfecte, danspassen.

Het is duidelijk, zoveel actie op een dag roept onvermijdelijk een nachtmerrie op. Deze kwam dan ook in de vorm van een kudde schapen die het ontwaken der feestelingen de volgende ochtend ter hand zou nemen.

Het ene schaap volgde dan ook gedwee het andere schaap naar zijn rustplaats.

Deze varieerde van een groene eenpersoons grasmat tot een groen zanderig hemelbed met plaats voor wel vijfentwintig vermoeide lijven en leden.

Het zal echter altijd wel een raadsel blijven, dat het mogelijk is geweest, om elkaar, in dit hemelbed, zoveel zand in de ogen te strooien, dat men elkaar 's ochtends pas weer terugziet.

K.

Een ezel !

Na pret !

(wijze: Johanna)

Refrein: O Lustrum, O Lustrum,
Met Bokma en zatte harem (bis)

Het is al vijftien jaren geleden
dat Nargileh ontstond
de smaak van bokma en kamelen
was wat hen samen bond
Er kwam toen een dictator
en nog een voorproever
de opperschenker was snel gevonden
en schonk toen veel over

Refrein

Nu komen wij in Nysa tesamen
en voelen ons bezijkt
daar staat een kerel achter de tafel
en kankert vreselijk
Het plebs dat laat hem lullen
en denkt slechts aan een ding
de harem zit dan lekker te zuipen
en heeft aan alles maling

Refrein

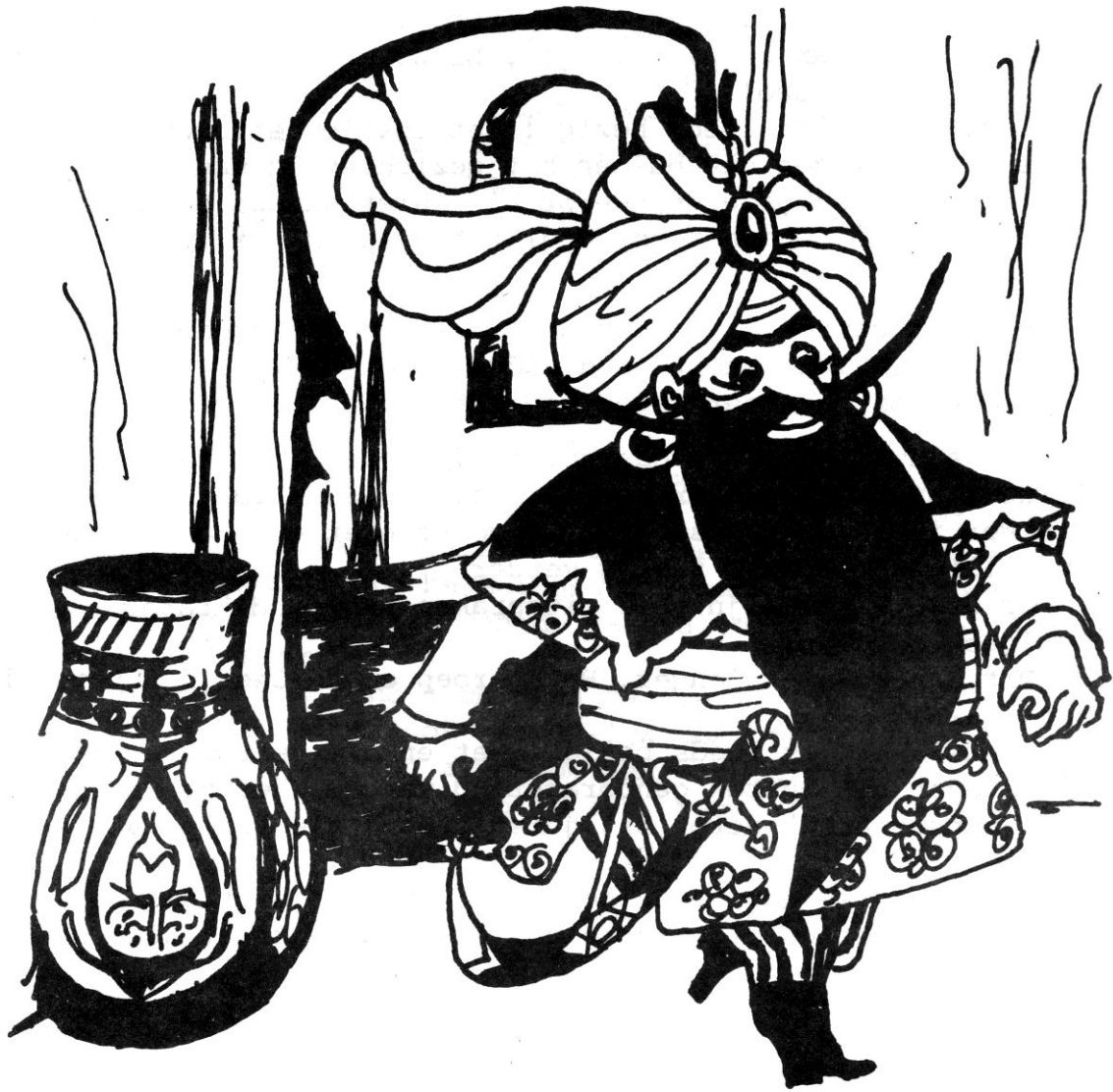
Geregeld trekken wij op naar Mierlo
en schieten daar kloten
de ballen vliegen dan om je oren
net als bij het bowlen
Soms gaan wij naar de sauna
en kruipen in dat kot
de club zit dan discreet te relaxen
en zweet zich daar kapot

Refrein

Dat boertje in die kroeg te Muiden
kent Nargileh al goed
met windkracht 8 die komt uit het noorden
maar toch Hoorn dat moet
Nu vieren wij hier samen
en brult nu allen mee
dat vele lustrums nog mogen komen
Lang leve Nargileh

auteurs:
Harry Brekelmans
Piet Heijnen
Martin Visser

Waar is mijn kruik ?

Het is vrijdagavond , zes uur.

Wij verplaatsen onze mikrofoon naar zaaltje 5 van de AOR alwaar het plebs van Nargileh zich naar nysische hoogte spoedt.

Je zou toch verwachten veel diktatoriaal gekeuvel, pleberiaans gekaut en vele punten van orde op te vangen.

Helaas, niets is minder waar. Denk niet dat je radio-toestel geplaagd wordt door atmosferische storingen.

Neen ! Je hoort het oorverdovende lawaai van de krakende verpakking van tsjips. De snoeplust bij het plebs viert hoogtij! Dit kan zo niet langer. Er wordt al geroepen om de Chef de Protocol.

Jammer, hij is reeds bezig ! Met enkele getrouwen (lees: plebsleden die buiten het gezichtsveld van de Chef de Protocol tsjips eten) werpt hij juist iemand die zijn mond niet kon houden toen de diktator sprak, de Nysa uit.

Hierover niets meer.

Bij het aanhoren van het met forse stem uitgesproken gebod: SILENTIUM, stokt je de adem in de keel. Je kunt geen boeh of bah meer zeggen en dat is goed zo.

Het aanwezige plebs daarentegen, vooral de wat gevorderden, heeft blijkbaar een selektieve SILENTIUM onderdrukker in de oren gestop en reageert niet meer op de bede om stilte en keuvelt rustig verder.

Op deze wijze zijn vele uitspraken van de diktator menigeeen ontgaan.

Dit kan zo niet langer. Het geroep om de Chef de Protocol zwelt aan.

Jammer, hij is reeds bezig ! Met enkele getrouwen (lees: plebsleden die buiten gehoorafstand van de Chef de Protocol druk konserveren) werpt hij juist iemand die tsjips at, de Nisa uit.

Zo kunnen we nog uren doorgaan, ware het niet dat de lengte van het huidige borreluur de drie kwartier niet meer te boven gaat.

De Chef de Protocol komt aan het werkelijke protocollen nauwelijks meer toe.

Maar ja, met een mond vol tsjips is dat dan ook erg moeilijk !

De Chef de Protocol,
Peter Hollander.

HET FENOMEEN *PI* EN NARGILEH

Het is mij gebleken dat velen de belangrijkheid van *PI* binnen Nargileh onderschatten en daarom volgen hier enkele besregelingen mijnerzijds om dit euvel ongedaan te maken.

Wanneer men op vrijdagavond de borrel betreedt begint het al: Drie π assen achter een tafel doen pogingen om de smaak van een aantal mensen te concentreren op bokma in plaats van een stevige π nt. Dat π lsje is echter het enige niet. Links en rechts besmedt men figuren die pogingen ondernemen om π nda's en andere eetwaren aan de man te brengen, wat meestal nog lukt ook. De middelste π ccolo van de drie begint vervolgens te roepen en te π epen en staat met een bedrukt gezicht te π ekeren om met een vlotte en geestige opmerking het plebs tot de orde te roepen. Na thuis vele uren voor de π egel een toespraak te hebben voorbereid (van een blaadje π eken is niet toegestaan) ziet hij zijn π tsvondige rede de mist ingaan.

In oosterse landen voelt men zich dan de zogenaamde π sang of banana, omdat men zich krom moet kletsen om toch nog het een en ander tot het plebs door te laten dringen.

Buiten de borrel komt men regelmatig Nargilehanen tegen, die zich met behulp van een labiele constructie van hout en zeilen en soms wind trachten voort te bewegen op water. Bij de vele ondoordachte bewegingen die men dan waarneemt is het spontaan neerlaten van de π ekeval op iemands kop een absolute topper.

Alhoewel het rond zich heen maaïen met een π khaak op het π ekuur in de Jelteloot natuurlijk ook niet te versmaden valt.

Niet te schilderen zijn ook hun wanhopige gezichten wanneer zij als een dooie π n op een π egelglad oppervlak rond-drijven, en al hun π emel geen resultaat oplevert om de boot op een afgesproken tijd en plaats af te leveren.

Dit zijn slechts enkele van de vele voorbeelden en ik weet dat ieder er in zijn omgeving zeker nog zulk soort frappante zaken aan kan halen, al was het alleen maar het getal 3,14.

Harry Brekelmans.

De Nargileh-proeverij.

Het weekend-zeilen. Hollander.

HET VIJFTIENDE DIKTATORIUM

Gezien het feit dat ons Nargileh onlangs haar 3e lustrum heeft gebaard, gezien haar onstuimig en soms bandeloos gedrag, mogen wij aannemen, dat zij nog vaak van een lustrum in verwachting zal raken. Het voortbestaan van het Plebs is immers, gezien de konstant hoge kwaliteit van de O.B. geen enkel probleem.

Echter, de verschijningsvorm van het diktatorium geeft elk jaar weer problemen (onder rotte appels is weinig keuze). Toch is dit niet nodig: de juiste verschijningsvorm is bekend: WIJ.

Het zal moeilijk zijn ons drie-jarig ambtstermijn te evenaren, laat staan te overtreffen. Waarschijnlijk lukt dit niet want U weet n.l. in de verste verte niet wat de inhoud van een diktatorium kan zijn. Luistert !.

- D. Het is met Diktatoria hetzelfde als met jenever: alleen de betere soorten winnen met de jaren aan kwaliteit; de andere vervluchtigen. (Goede behoeft geen)
- I. Niets legt zoveel gewicht in de schaal als zekere Imponderabilia.
Deze uitspraak is zijn gewicht in goud waard voor toekomstige diktatoriale verschijningen.
- K. Een Kinderhand is gauw gevuld. Een Kloot erin en gooien maar. (Dank zij Hans IX per jaar in Mierlo).
- T. Traditie is een overlevering en om te overleven heb je tradities nodig. Daarom is er steeds een diktator, aan wie U met een gesloten jasje een hand dient te geven alvorens een van de Opperschenker gekregen O.B. te mogen nuttigen terwijl U niet mag eten, maar wel het woord vragen, tenzij een ander het heeft of er juist alweer een commissie benoemd wordt; nadat de Voorproever de mijlpaalfles heeft voorgeproefd, dient U weer te zingen maar niet te drinken totdat U op de hierna volgende receptie heeft gefeliciteerd.
- A. Alhoewel allicht alle andere andersdenkenden, abusievelijk allerhande andere akelige alcoholische afgoden aanbidden, adviseert Allah alleN Argilehanen altijd adspiranten-en aanlokkelijke aanhang aanhoudend aantesporen actief absoluut alle adembenemende activiteiten afteschuimen.

Wat kan er op een Afstudeerborrel bijvoorbeeld allemaal gebeuren, behalve een recordjacht Nysisch worden, lullebul een reünistengelul ? U wist reeds dat reünisten zich graag in Nysa uitleven, maar vechten is hun tijdens de normale borrels traditioneel niet toegestaan. Maar tijdens afstudeerborrels mogen hun revolutionaire gedachten m.b.v. enige lijfelijke aandrang vaste vorm aannemen.

MORAAL: Toekomstig Diktator, vergeet nooit dat het beste Diktatorium mede met behulp van de aloude reünisten aan de macht kwam !

T. Trouweloos is het plebs. Neemt U bijvoorbeeld een voorbeeld aan het volgende voorbeeld:

Er was eens een diktatorium. Zij regeerden gelukkig reeds lang en gelukkig. Toen brak de leuning van de trap, de diktator zijn arm en het plebs los. Eerst met ongelovig gelach, toen in nieuwsgierige aandacht, vervolgens in goedbedoeld geweeeklaag, daarna in opdringerige attenties en tenslotte laaghartig in revolutie. Nu was het toevallig de tijd van het jaar dat revoluties aan de orde van de week waren. De diktator had echter nog steeds met sterke arm hardhandig de oproerkraaiers onder de duim kunnen houden. Echter de geringste kracht is voldoende om te breken, wat reeds was gekrakt. Zo ook nu, want: Diktator in het verband, diktatorium aan de kant. Maar het plebs was de volgende bekende Arabische spreuk vergeten: "Wie zijn kruik uit handen geeft doet dat slechts om zijn handen vrij te hebben voor de volgende kruik !"

De regent kende zijn taak en de diktator gaf hem terecht zijn kruik terug.

Het trouweloze plebs dronk hem weer toe. Vrij trouweloos trouwens.

O. Ondanks dat de O zowel in diktator, Opperschenker als VoorprOever vOOrkOmt, gelOOft het plebs meer in BOkma en hOOpt Op Onderscheidingen. De diktator dient in ruime mate in beide behoeften te voorzien.

R. Ondanks dat de R zowel in diktatoR, oppeRschenkeR en vooRpRoeveR vooRkomt, ziet het plebs in de herfst vaak meeR in Revolutie en in Raadsels. Tijdens de pogingen d.m.v. Revolutie Raadsels op te lossen breekt de

laatste jaren (geheel onterecht trouwens) de kruik vaak. Dan blijft het voornaamste raadsel bestaan (de nieuwe verschijningsvorm), is er een nieuw raadsel ontstaan (wie brak hem en waarom ?) maar wordt het volgende raadsel voor U opgelost:

regen - t - schap
"Draai de zwarte om, gebruik het eind van het heerschap en zet er thee in."

De oplossing brengt de diktator terug aan de macht, waarna het plebs opnieuw kan beginnen.

I. De *I* is niet alleen *I* maar ook *I* = Romeinse *I* op een lijn te stellen met Hollandse *II* en de Turkse *III*. De Turkse *III* (niet te verwarren met de Tukkerse *III* = kloten-commissie) zijn natuurlijk de drie diktatoriumleden. De Hollandse *II* zijn overduidelijk Bokma en Bols. De Romeinse *I* echter staat voor het Heilige Boek. Hierin staat geen potjeslatijn, maar het is Nargilehs enige richtsnoer.

U. Uitblinken gebeurt altijd, Uitdrinken nooit en Uitsmijten soms. De diktator doet geen van drieën want:

"De diktator is een man,
die alles weet, maar zelf niets kan".

Om toch te bereiken wat hij aan zijn status verplicht is, doen vele extra rechterhanden alles voor hem. De eerste schenkt opper, de tweede proeft voor, de derde schrijft Kromick, de vierde nart opper, de vijfde bouwt meester, de zesde balt ouwe, de zevende balt wissel, de achtste maakt wind, maar hij, die chef protokolt doet het zwaarste werk. Hij smijt ons eruit.

M. Maar dat is *MachtsMisbruik*:

Dat riekt naar Dualisme. Het is tweeslachtig om iemand die binnen is, buiten te laten zetten, maar daarna weer binnen te halen, laat staan iemand, die niet binnen is, buiten te doen smijten. Een goed diktator is een Monist dus binnen is binnen en binnen is niet buiten, want als binnen buiten was, zou er buiten ook een diktator zijn. Leve het Monisme ! ! !

Misschien heeft U nu een flauw idee

- wat de inhoud van een diktatorium kan zijn.

Om U weer in verwarring te brengen nog enige wijze woorden:

"diktator, iemand, die tweemaal dezelfde stommiteit kan begaan zonder zenuwachtig te worden."

"Het wijze pleblad hoort, de onwijze neemt het woord."

"Wie tegen de wind in spuwt, maakt zijn baard vuil."

Hij die in de toekomst blijk geeft iets meer dan iets van dit verhaal opgestoken te hebben en de moed bijeenraapt een greep naar de Kruik des Machtes te doen, zullen wij moreel bijstaan.

Het vijftiende diktatorium

Diktator : J. de Vogel
Voorproever : B. Scheepmaker
Opperschenker: C. de Lange

Ons geestrijk vocht.

Het nargilehaanse weekendzeilen.

Een stampvolle gooise boer, harmonieuze samenhang op de boot (soms schunnige limericks) en bokma. Dit zijn de eerste gedachten van een doorsnee nargilehaan of -hen wanneer hij aan het weekend zeilen denkt. Ter geruststelling van de reünisten, die niet meer de tijd kunnen (of willen) vrijmaken om dit zeilen mee te maken, kunnen we mededelen dat bovengenoemde ingrediënten nog altijd hoofdbestanddeel vormen van het weekend op de wel of niet woelige baren.

De heenreis wordt de laatste jaren al bijna traditiegetrouw onder barre, regenachtige weersomstandigheden afgelegd en je vraagt je steeds weer af hoe het mogelijk is dat je iedereen weer (bokma-)druppelsgewijs in de gooise boer ziet binnenkomen. Er wordt dan echter meteen voor gezorgd dat het vochtigheidspeil van de inwendige mens op gelijk peil met de omgeving wordt gebracht.

En dan, die eerste ochtend als je op de boot wakker wordt. Met een kop als een boei klim je de ladder op en dwaal je enkele minuten wezenloos rond in een frisse omgeving. Na een paar minuten begin je weer te neurieën...."Johanna, Johanna...."

Wanneer dan langzaam die neveldampen optrekken en meerdere personen zich losgeritst hebben van hun slaapzak, heeft een of andere aktieve ziel reeds koffiegezet en je bent dankbaar dat er behalve bokma ook nog aardse produkten bestaan zoals koffie en brood. Langzaam begint de mens in je weer te leven, je kunt weer denken zonder hoofdpijn te krijgen. In één van die heldere momenten blijkt dan dat men inderdaad is gekomen om te zeilen. De zeilen worden gehesen, proviand wordt gecontroleerd, afspraken worden gemaakt i.v.m. de Walkie-talkie, die het toch wel weer niet zal doen. En daar is het grote moment aangebroken; we glijden rustig de haven uit. De ervaren zeilers turen in de lucht. Ze konkluderen dat het weer een ideaal zeilweertje is, ook al is dat niet het geval.

Het feest van op- en afloeven, afvallen, over stag gaan enz. begint. De eerste kaarten worden geschud, en het duurt niet lang, of het is eindelijk zover ...

De eerste buitengaatse borrel. Allemaal op het dek, luid zingend over de Dommel (rare jongens die Nargilehanen), driftig proostend naar de andere boten, voelen we weer het bekende spul door onze kelen stromen.

Het zal niet de laatste zijn die dag ...

4 Bokmaflessen laten, op sommige boten nog later, komen de boten toch gelijk de haven in van een of ander kroegrijp dorp alwaar de plaatselijke heilige huisjes bezocht worden, of bleven we nu op de boot? Hoe dan ook, al die avonden groeien naar het absolute hoogtepunt: Louis gaat eieren bakken ... Dit evenement is niet te beschrijven, slechts kan opgemerkt worden: maak dit mee! Overdag spaart Louis zijn krachten om 's avonds in optima-forma te zijn. Hij bakt dan die eieren met zo'n overgave dat de kippen, van die eieren toch oorspronkelijk waren, de tranen in de ogen zouden krijgen als zit zouden meemaken.

De volgende ochtend wordt de terugreis aanvaard, richting Gooise Boer laverend van bakboord naar boei-boord en terug, al admiraal zeilend bereiken we weer het vertrouwde uitgangspunt: de haven van Muiden.

Gezamenlijk worden de laatste resten drank en voedsel verorberd, het laatste sterke verhaal verteld, een laatste afzakkertje bij Ome Ko en het weekend zeilen zit er weer voor een half jaartje op. Tot straks bokma, tot ziens schippers en reünisten, tot ziens scheepsvrouwe, hoe heette ze ook al weer ...

een zeilerd.

En dan, die eerste ochtend zeilen. De volgende ochtend wordt de laatste avond van de reis. Het is een feestelijke afsluiting van een reis die veel plezier heeft gebracht.

"MOE OF MAT, NEEM EEN SAUNABAD"

"Leden van het Plebs, vanavond gaan we sau-naaien".

Realiseer je eens, hoe dit op een adspirantlid overkomt:

1. zou naaien
2. zouw naaien
3. zau naaien
4. zauw naaien
5. sou naaien
6. sauw naaien
7. souw naaien
8. sau naaien

(Hiermee zijn de mogelijkheden nog niet uitgeput: als je rekening houdt met het gebruikelijke geroezemoes tijdens de borrel - de diktator is blijkbaar nog steeds niet in staat, daar verandering in te brengen - is het goed mogelijk, dat er gezegd is: 9. Zout naaien; 10. zou waaien; 11. etc...)

Het oor van een adspirantlid is nu eenmaal nog niet in het onderscheiden van de juiste en belangrijke mededelingen en in het Nargilehaans denken. Hij slaat dus primitief (op de T.H. wordt dit "systematisch" genoemd) aan het denken en gaat één voor één de mogelijkheden na:

ad 1): Zijn hart springt op: vlug van begrip als hij meent dat hij is, denkt hij gelijk aan de voor hem enig belangrijke betekenis van het woord "naaien" (dit is trouwens een bewijs temeer van een nog primitief denkraam): zich vergrijpen aan de harem.

De terstond vertroebelde geest staat slechts kort stil bij het woord "zou"; helaas: had hij er langer bij stilgestaan, dan zou hem het onlogische van dit woordje duidelijk geworden zijn.

De T.H. heeft hem al goed in haar greep: hij gaat braaf de verdere mogelijkheden af. En zie: ook bij mogelijkheid 2 t/m 7 gaat het om naaien en dus de goede kant uit. Mogelijkheid 8: EUREKA ! Zelfs een adspirantlid moet na 7 variaties van "zou" toch nattigheid gevoeld hebben. Maar gelukkig, dankzij de systematiek van de T.H. komt hij er nu uit. Zou moet "Sau" zijn; hij kan het per slot van

rekening ook niet helpen, dat hij nog niet alle haremdames bij de voornaam kent. Dat is het dus: vanavond wordt hij ontknaapt door Sau !

De zelfs bij een adspirantlid levende neiging tot revolutie wint het nu van de T.H.-systematiek. Hij laat verdere mogelijkheden voor wat ze zijn en zich er nog eeninschenken.

Want Bokma is niet alleen het middel om Nysa te bereiken: het wil ook best helpen bij je eerste grote daad (denkt hij).

Jammer voor ons adspirantlid: de borrel gaat voort en tegenslag op tegenslag krijgt hij te verwerken:

- 1) Hij moet een tientje betalen: deze tegenslag is snel te overwinnen als hij denkt aan de vol jaloezie aangehoorde verhalen van potente vriendjes die "het al eens gedaan" hebben en toen beslist méér dan een tientje kwijt waren. Bovendien ontwaart hij een opgetogen stemming bij de andere plebleden: Sau moet blijkbaar iets héél bijzonders zijn !
- 2) Die opgetogen stemming zet hem echter weer aan het denken en langzamerhand wordt het hem duidelijk dat hij Sau moet delen met een hoop andere mensen. Zijn enthousiasme bekoelt snel, want reken maar dat de oude ballen vóórgaan. Dat wordt toekijken voor een tientje !
- 3) Ons adspirantlid heeft een vernietigende slag gekregen: hij hoort dat er alleen maar kerels van (op) de partij zijn. Hij had veel van Nargileh gehoord en verwacht, maar dat ze daar van de verkeerde kant zijn

Eindelijk is de borrel afgelopen en kan hij bekomen van de hongerige en hete sfeer op kamertje 5 (Hij kan natuurlijk ook niet weten dat dit symptomen zijn van een ophanden zijnde revolutie). Snel verlaat hij de borrelruimte om zich nog eens te beraden op de avond en krijgt weer nieuwe hoop: hij ziet namelijk verschillende Sau-gangers in de armen vallen van begerig wachtende haremdames: zouden ze dan toch "normaal" zijn ? Zouden ze hem alleen maar op stang hebben willen jagen (of op het hek, bij die andere drie ?) Nou, in dat geval zal hij zich toch niet laten kennen. Bovendien het tientje is betaald en als rechtgeaard hollander mot je daar ook iets voor terug hebben: Hij gaat verdomme mee !

En om half acht staat hij nieuwsgierig, lichtelijk onder

invloed en ondanks dat toch een beetje angstig voor de "drie sterren". En even later verdwijnt hij met een handdoek in het kleedhok.

Helaas, je moet daar alles achter laten, óók de kroniekschrijver !

Het verhaal wordt dan ook weer opgepakt ca. 4 uur later in een stratumeindse kroeg. (Je denkt toch zeker niet dat ik al die tijd in het kleedhok op hem heb gewacht).

Het is duidelijk dat ons adspirantlid een ervaring, een uitstekend humeur en een enorme dorst rijker is. En schoon is hij ook.

Ik heb hem dan ook maar verder met rust gelaten.

Een ding is zeker: wil je ook een ervaring, een uitstekend humeur en een flinke dorst rijker worden (en een tientje armer), ga dan ook Sau-naaien.

Ed van Dam.

Nargilehaans huwelijk.

Het jaarlijkse Kruikworstelen.

NARGILEHAANS HUWELIJK, 20 september 1974.

Het was ten tijde dat het Regentschap van het Borrelgenootschap Nargileh de scepter zwaaide, toen de heer R. Burgel de behoefte gevoelde na 4 jaar de burgelijke staat van zijn eerste concubine te veranderen in die van eerste Haremdame.

Daar de Overheersing (= nederlandse regering) het Nargilehaanse huwelijk niet officieel wenst te erkennen, was het eerst noodzakelijk het zogeheten boterbriefje te halen, waarna het bij uitzondering mogelijk bleek, tot lering van het gajus (= lager dan plebs = gewone bevolking) het Nargilehaanse huwelijk te voltrekken in de trouwzaal van het stadhuis te Son en Breugel. De eerst gniffelende ambtenaar der zogeheten stand verstomde toen het prachtig in oosterse gewaden uitgedoste Regentschap zijn intrede deed. De Regent hield een nog schitterender rede dan gebruikelijk en de plebejers, die het konden weten, zouden gezworen hebben dat deze zich reeds op Nysische hoogte bevond, wat ditmaal (nog) niet het geval was. Dat kwam eerst later na de ondertekening (door het Regentschap en het verblufte paar) van De Bul (tot nu toe enig in zijn soort) met de volgende tekst:

Wij onvolprezen Regentschap van het Borrelgenootschap Nargileh, gedwongen door het volprezen schertsdiktatorium hun taken tijdelijk en beter waar te nemen, geven de heer R. Burgel het recht thans zijn Eerste Haremdame : Nargilehaans tot zich te nemen.

Nadat aan deze plechtigheid voldaan was, werd het bekende Kamelenzadel overhandigd, waarop het bruidspaar een korte wijle plaats nam. waarna het gezelschap zich naar de hal van het stadhuis spoedde om een verfrissing (wat anders dan bokma) tot zich te nemen.

Tot verdere lering van het gajus (en enigszins tot vermaak) werden enige Nargilehaanse liederen gezongen; ditmaal muzikaal en tegelijk !

Tot besluit steeg daarna eenieder met minstens 1 borrel op, op/in z'n vehikel om het feest in "besloten kring" op de Van Speijklaan voort te zetten.

R.J. Burgel.

LIEVE PLEBJES.

Ook dit jaar kreeg enig gepeupel onder het plebs last van het vallen van de bladeren. Zij meende dat het nodig was het diktatorium gelijk een blad moest zijn in de herfst.

Dit betekent dat het diktatorium bij de eerste de beste storm vanuit het plebs zou moeten vallen en daarna vertrapt zou moeten worden.

Edoch, zoals altijd het geval is, wist ook ditmaal het diktatorium van de plannen van het plebs en heeft zij deze lieden enige speelruimte gegeven om ze zodoende beter aan de kaak te kunnen stellen. Het feit dat het diktatorium ook nu weer op de hoogte was van de plannen van een gedeelte van het plebs is slechts toe te schrijven aan het feit dat het diktatorium het plebs in alles overtreft, zowel in intelligentie, slimheid, handigheid, als in eenvoud en doorzettungsvermogen.

De plannen, die enige kwade geesten, die waarschijnlijk nooit op nysische hoogte zijn geweest, gesmeed hadden, behelsden het laten vallen van het diktatorium met als uiteindelijk doel zichzelf aan de macht te brengen. Deze lieden wisten niet dat een diktatorium slechts kortstondig kan verdwijnen, dan vervangen wordt door een regentschap om het plebs een geestelijk vader te bezorgen, en daarna nog krachtiger terugkeert als dat zij is heengegaan.

De aktie waarmee zij hoopten het diktatorium uit het zadel te kunnen stoten verliep als volgt: Eerst werd de diktator een zogenaamd symplistisch goedgekeurde Barokameelmeter aangeboden. Een barokameelmeter is een instrument dat slechts door de diktator kan worden afgelezen en waarop hij dan zou kunnen zien, al naar gelang het kameel kijkt, en zijn staart hangt of:

het plebs laks of lui is,
de harem verwaarloosd is,
het kameel bokma heeft gesnoept,
er een Nargilehaanse storm op komst is,
de diktator incompetent is,
er gebrek is aan bokma en meer van dat soort nooit voorkomende toestanden.

De diktator accepteerde dit kameel, maar willigde de eis niet in dat het kameel een kruikslag diende te krijgen om zijn waarde te bevestigen. De diktator weet nl. alles, is het

vraagbaken voor het plebs, dus het plebs heeft zo'n kameel niet nodig.

Om echter de waarde van het barokameel bevestigd te krijgen wilde men eigenhandig het kameel een kruikslag toedienen. Om deze handeling te verrichten heeft men uiteraard de kruik nodig, die men niet ongestraft maar zo kan pakken, zoals men dacht te kunnen doen. Het resultaat was dan ook dat er zeer veel bokma werd gemorst, omdat de rest van het plebs meende dat er even flink geknuffeld diende te worden, met het gepeupel. Dit had weer tot gevolg: enige dm² blauw vlees, zere botten, klinkende koppen, losse haren en verder enige glassplinters van gebroken bokmaglaasjes in handen en ellebogen.

Helaas goed voorbeeld doet goed volgen: ook de kruik viel te barsten. Gelukkig bleef de ware geest van de diktator in de regent aanwezig en de volgende borrel was de diktator weer in zijn normale verschijningsvorm aanwezig.

Helaas was het gepeupel hardleers en meende zij een 2e poging te kunnen ondernemen om het diktatorium te kunnen wippen. Deze aktie leverde wel enige verandering op in het plebs maar de diktator bleef wie hij was en wist door deze aktie zich slechts vaster in het zadel te werken. Bij deze aktie werd gebruik gemaakt van een levensecht kameel voorzien van 2 bulten, één hoofd, intelligenter dan al de koppen van het plebs tezamen en een levensgrote pik. Dit kameel werd aan de diktator aangeboden om daarmee een dienstreis te vervullen, dit omdat men vond dat de diktator seniel was geworden.

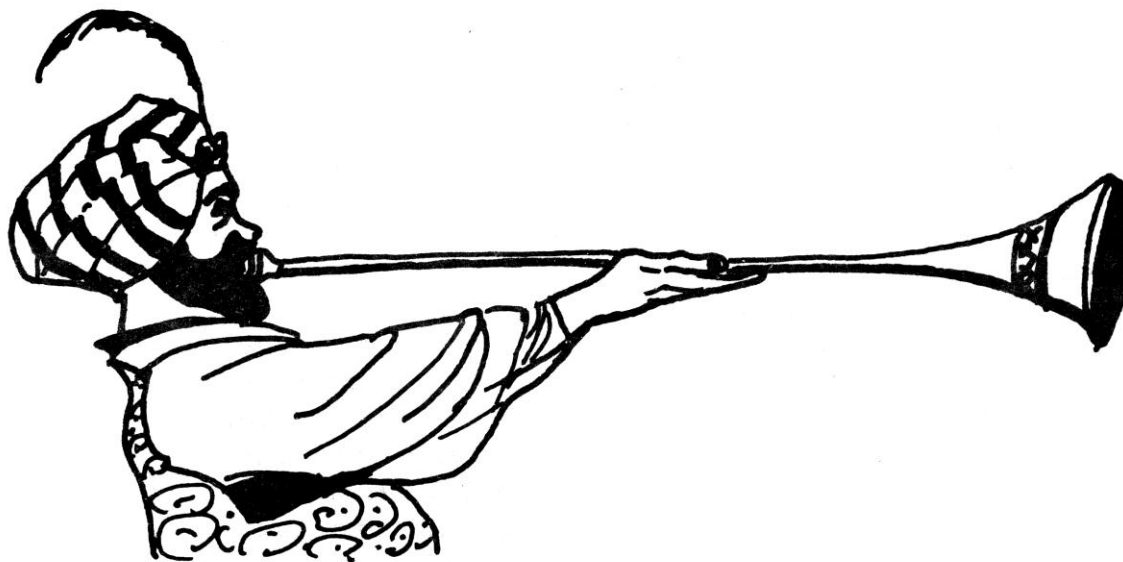
Het werd nu wederom duidelijk dat ook nu weer het plebs erg veel voor elkaar voelde want er werden kwistig schouderdreunen en trappen uitgedeeld. Dit diktatorium met de schrik nog in zijn eigen kameel, van de vorige aktie, was voorzien van een gebroken arm om de volgzaamheid van het plebs te kunnen meten. Deze volgzaamheid was in eerste instantie erg onduidelijk. De ene na de andere nargilehaan werd buiten gezet en ook werd dit met het diktatorium gedaan. Bij binnenkomst werden enige lieden toen vakkundig tegen de grond gewerkt met een kruk die tussen de benen werd gestoken. Een Nargilehaan wist echter alle stormen te doorstaan en bleef rotsvast in de Nysa overeind. Dit was de bouwheer, hij had

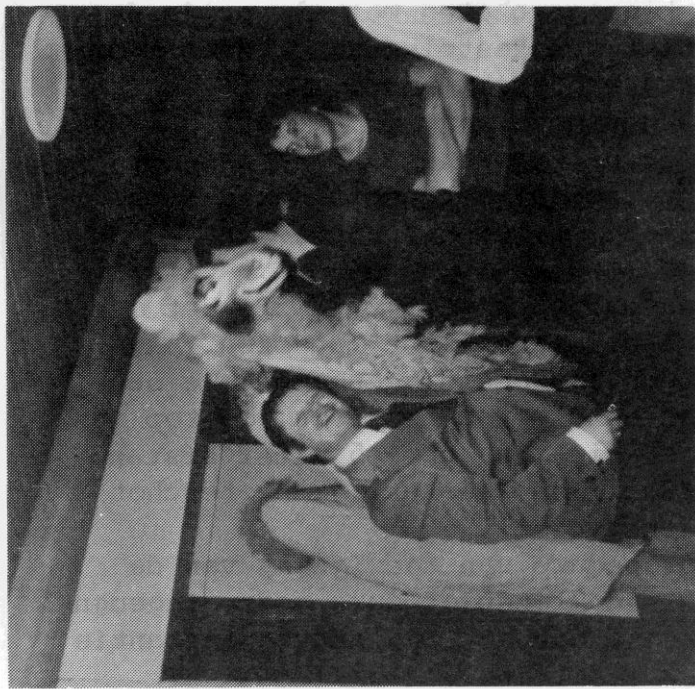
zich(van nature) voorzien van een piramidevormige lichaamsvorm, waardoor hij niet was te omvatten en naar buiten te werken.

Na het optrekken van de bokma-dampen en het spontaan zingen van het "O Nargileh" bleek dat de kruik behouden was gebleven en dat het diktatorium wederom in het zadel zat als nooit te voren. Een verandering had zich echter wel voorgedaan. Er waren drie mensen teruggekeerd van dienstreis en drie mensen waren geheel spontaan op dienstreis gegaan voor een diktatoriaal jaar. Voor de rest bleef alles bij het oude, alleen onder het plebs heerst het gerucht dat ondergetekende lieden zitting hebben in het diktatorium.

Revolutie januari 1975

Herman Bessels : diktator
Piet Heijnen : Voorproever
Theo Heldens : Opperschenker.

Subversieve activiteiten.

Hoort vrienden buiten met kloten
Het Noord-Oosten "Sav. den, rasmoz joolk en
Kloten

Klote schot van een wisselkloothouder.

"Klootschieten" ; een klotenstuk.

Eens per jaar wordt het plebs voortgedreven door de diktator en zijn klotenkommissie in de bossen van Mierlo om kloten te schieten. Dit aloude spel, geïntroduceerd vanuit het oosten, wordt bedreven met drie kloten, die na afloop van het spel plegen zoek te raken, dankzij subversieve activiteiten van het plebs.

Dit betekent dat ieder jaar opnieuw een commissie door de diktator moet worden benoemd, die tot taak krijgt om de kloten terug te brengen, waarin zij elk jaar weer op wonderbaarlijke wijze één week voor het klootschietfestijn slaagt.

Tijdens het klootschieten schalt door de bossen van Mierlo het Nargileh-klotenlied, een werkje van de commissie "het klotenlied", waarvan het refrein luidt als volgt (wijze: daarbij die kloten):

"Daarbij die kloten,
die klote kloten,
daar kloot een kloter,
en kloot zomaar wat an!"

Elk jaar wordt weer klootgeschoten met als prijs de wisselkloot, uitgereikt ten kastele van de heer Mesman, de beschermheer van de klootschieters.

De wisselkloot wordt gewonnen door de "kloot" of "klote" van het jaar, want óók de harem neemt deel aan het klootschieten. Wat nu, zo zal het aspirantlid zich afvragen, is het criterium voor het uitreiken van de wisselkloot.

Awel, dit is zeer eenvoudig: hij of zij, die het meest kloten schiet, krijgt de wisselkloot voor een jaar toegewezen. Om maar een voorbeeld te noemen: De heer van de Boom velde met behulp van de kloot, de top van een massieve eikeboom, die zich op $\pm$ 5 meter afstand van hem bevond. Voorwaar een meesterlijk kloteschot (of een kloterig meesterschot).

Menigeen komt deze procedure van toewijzing van de wisselkloot voor als een kloteprocedure maar diegenen moet het duidelijk zijn, dat het in laatste instantie

altijd de diktator is, die de beslissing neemt over de toewijzing van de wisselkloot. Wat moeten wij hieruit nu besluiten ten aanzien van de diktator, wat betreft de kloten? Volgens de klotencommissie is dit niet moeilijk. Kloterig dan kloten kan de diktator de wisselkloot niet aan de grootste kloot of klote toekloten!

De klotencommissie.

Oud-Hollands Klootschieterslied

Hoort vrienden buiten,
Het Noord-Oosten fluiten,
Klootschietersborst,
Deert kou noch vorst,
Dat hardt de baan,
Dat jaagt het bloed door de ad'ren warm,
Dat staalt de spieren van zijn arm,
Als de kloot tot vliegen dwingt,
Terwijl hij vroolijk juichend zingt:
Vooruit mijn klootje, vooruit mijn bal,
Ik geef U een stootje,
Dat tellen zal:
Vooruit, vooruit, vooruit!

KLOTEN-LIED

Refrein:

Daar bij die kloten
Die klote kloten
Daar kloot een klooter
En kloot zomaar wat an

Ik weet een stukje klote grond
Daar waar de kloot nog bloeit
Dat is de stek waar thans nog steeds
Het plebs het spel verknoeit
Dat spel dat doen zij o zo graag
Dat vinden zij zo fijn
Het diktatorium zingt nu
Dat lullige refrein

Refrein

En mocht een kloot verloren gaan
Dan klinkt er veel gehoor
Het diktatorium staat dan
Voor joker en voor kloot
Maar zie de kloot komt weer terecht
Daar staat het plebs voor in
Een onderscheiding is er dan
Tieliedeldomdeldin

Refrein

Na gedane arbeid
(Maak het verhaaltje zelf af en kleur de plaatjes)

Leden van Nargileh tijdens het lustrum :

Tony Akhbeis, Jan Bakker, Herman Bessels,
Karel v.d. Biggelaar, Wil v.d. Boom, Louis Boomars,
Jan de Bonte, Harry Brekelmans, Roelof Brolsma,
Rudy Burgel, Ed van Dam, Arno v.d. Goolberg,
Theo Heldens, Piet Heynen, Kees van Heyst,
Jos Hoeberichts, Jan Hofsté, Peter Hollander,
Joost van Hooff, Arno Huiskamp, Johan Jonkheid,
Henk Jongeboer, Leo Kochen, Cees de Lange,
Ton Lössbroek, Albert Mesland, Huub Nauts,
Rob Noordman, Frans Ploegmakers, Jan Rommers,
Ben Scheepmaker, Henk Springer, Bastiaan Visser,
Jan de Vogel, Roel van Wilgenburg, Leendert Wijtman,
Herman Wagter.